

BERT WOLSWIJK: „VERVROEGD AFSCHIED NEMEN VAN ATC WAS NIET MIJN IDEE, MAAR ACHTERAF GEZIEN WEL GOED”

EIGENLIJK HAD BERT WOLSWIJK TOT ZIJN 65STE DIRECTEUR WILLEN BLIJVEN VAN ATC (ALPHENSE TIJDSCHRIFTEN CENTRALE), HET FAMILIEBEDRIJF WAARMEE HIJ IS OPGEGROEID. ZIJN BEDOELING WAS RUSTIG TOE TE WERKEN NAAR Z'N PENSIOEN, MAAR HET LIEP ANDERS. AFGELOPEN ZOMER DEED INKOOPCOMBINATIE LEESLAND HEM EEN GOED OVERNAMEBOD, WAAR SNEL OVER BESLIST MOEST WORDEN. HET PLOTSSELINGE AFSCHIED VAN ZIJN WERK EN DE PERSONEELSLEDEN, MET WIE HIJ EEN VRIENDENCLUB VORMDE, WAS VOOR WOLSWIJK EVEN SLIKKEN.

Door Jolanda van Luinen

OVER DE OVERNAME

Hoe snel was in dit geval 'snel beslissen'?

„Zelf was ik afgelopen zomer nog niet bezig met de verkoop van de zaak, toen ik op mijn vakantieadres werd benaderd door Leesland, de inkoopcombinatie waar ATC bij aangesloten was. Het bedrijf wilde drie zelfstandige tijdschriftencentrales overnemen, waaronder ATC. Mijn idee was om eind van dat jaar eens met Leesland te gaan praten over een eventuele overname; eerder vond ik de tijd er nog niet rijp voor. En toen kwam opeens dat bod. Bij akkoord moest de verkoopakte direct na onze vakantie getekend worden, waarmee ik per 1 oktober geen eigenaar meer zou zijn. Zo snel beslissen, dat was best emotioneel. Mijn vrouw - zij is ook jarenlang bij ATC betrokken geweest - vond dat ik zelf de beslissing moest nemen. Slapeloze nachten heb ik ervan gehad. Vooral over de toekomst van het personeel. Mijn bedrijfsleidster en rechterhand zat op dat moment al 32 jaar bij de zaak en een aantal medewerkers rond de 25 jaar. We vormden een collegiale vriendenclub, die veel voor elkaar over had. Met zeven bezorgers was ATC een relatief klein bedrijf; Leesland had minstens honderd bezorgers. Een frisse wind door een bedrijf kan goed zijn, al hoop ik wel dat mijn medewerkers niet voortaan als een nummer behandeld worden. Na 1 oktober ben ik nog wel eens 's middags naar de zaak geweest, wanneer ze erom vroegen. Het was dan even koffie doen met de jongens en weer weg. De overname is zo te horen voor hen ook wennen - twee werken inmiddels niet meer bij het bedrijf - maar daar kan ik niet bij helpen. Ik denk dat het voor ons allemaal beter is dat ik nu afstand neem. Anders krijg ik daar nog meer slapeloze nachten van.”

Had u achteraf gezien ook nog tot uw 65ste door willen gaan?

„Nee, achteraf gezien niet. Door op dat moment te verkopen, ben ik de crisis net voor geweest. Ik heb geluk gehad dat ik er een goed pensioen uit heb kunnen halen. Drie maanden later zou het overnamebod vast lager geweest zijn. In januari gaan namelijk de rekeningen de deur uit. Voor sommige klanten is die een aanleiding om de leesmap op te zeggen. Eigenlijk was er sinds de komst van de euro al een terugslag in deze branche. Door de afname van het aantal abonnees zijn wij toen van vijftien naar zeven bezorgers gegaan. Onze

Ondanks dat Bert Wolswijk zijn hele leven bij ATC heeft gewerkt, valt hij na zijn pensioen niet in het spreekwoordelijke zwarte gat.

Foto: Wil Kokelaar

ervaring is: wie niet veel centjes meer heeft, stopt met de tijdschriftenmap en leest op internet het laatste nieuws. En wie wel wat te verteren heeft, besteedt het geld liever aan de schouwburg en drie vakanties per jaar. Vroeger brachten men z'n vrije tijd meer thuis door, onder andere met de leesmap. Zo'n negen jaar geleden beleefde ons bedrijf voor het laatst een piek. Dat was toen Irene Moors op tv kwam met een actie voor ATC Leesland. Wie abonnee werd, kreeg een gratis discman. Dat heeft toen vreselijk veel nieuwe abonnees opgeleverd.”

OVER HARD WERKEN

Was het van jongs af aan duidelijk dat u het familiebedrijf zou overnemen?

„Niet direct, want het bedrijf was in eerste instantie alleen van mijn ome Cor. Destijds is hij begonnen met de verkoop van losse bladen, zoals Margriet en Libelle. Later ging hij over op leesmappen. In 1963 kwam mijn vader bij de zaak - voorheen was hij werkzaam in de meubelbranche - en hebben ze het bedrijf samen uitgebouwd. Meegeholpen heb ik wel altijd. Na mijn diensttijd wilde ik in de zaak komen. Ik kreeg toen een wijkje waar ik zo'n drie dagen per week werk aan had met het bezorgen van leesmappen. De rest van de tijd moest ik zelf invullen. Dat deed ik met de verkoop van huishoudelijke artikelen. Met een wagen vol serviesgoed en handdoeken ging ik op pad. Rond Sinterklaastijd kwamen daar het speelgoed en de puzzels bij. Later is daar de speelgoedzaak aan het Thor-

beckplein uit ontstaan. Ik heb er dus hard voor moeten werken, maar dat is alleen maar goed geweest. Overigens hebben mijn vrouw en ik onze kinderen net zo opgevoed. Ook zij hebben altijd voor hun geld moeten werken. Daardoor zijn ze allebei goed terechtgekomen.” „Ome Cor is in 1972 uit het bedrijf gestapt, waarna ik ben toegetreden tot de directie. Tot vijf jaar geleden was ik officieel samen met mijn vader eigenaar, maar al veel langer had ik de vrije hand. Mijn vader vertrouwde er - terecht - op dat het goed ging. Op een gegeven moment bezorgde ATC leesmappen in de hele Bollenstreek, Haarlemmermeer, Leiden en Katwijk tot Wilnis, De Meern en Vleuten aan toe. Tijdens het afscheidsetentje met het personeel kreeg ik van hen een plakboek vol herinneringen aan de afgelopen jaren. Die zorgen ervoor dat ik met een gerust hart kan terugkijken.”

OVER ONTWIKKELINGEN

Wat waren voor u, als zelfstandig ondernemer, destijds redenen om toe te treden tot inkoopcombinatie Leesland?

„Leesland was door zijn samenwerking met zeven bedrijven de grootste van Nederland en daarmee een begrip in de branche. Zo kon de concurrentie worden tegengegaan. Een ander voordeel was dat de leesmappen sindsdien kant-en-klaar bij ons werden bezorgd. Voorheen nietten we zelf de tijdschriften in de omslagen en maakten we er mappen van. Dat was heel tijdrovend werk. Toen we ATC Leesland werden, kregen we de complete leesmappen

elke vrijdagmorgen in een container aangevoerd. Dat was een groot voordeel.”

Werden voorheen de leesmappen op de keukentafel in elkaar geniet?

„Nee hoor, in die zin namen we geen werk mee naar huis. Toch hebben zaken en privé een geruime tijd door elkaar gelopen, toen we nog boven de zaak aan de Ondernemingsweg woonden. De zakelijke telefoontjes kwamen bij mijn vrouw binnen en vaak werkte zij 's avonds in het bedrijf, wanneer de kinderen op bed lagen. Dat vonden wij prima zo, want als ondernemer doe je het immers voor jezelf. En we zaten niet op elkaars lip. Wat wij wel samen deden op het werk was het houden van de bingo- en kaartavonden voor verenigingen. Als prijzen hadden we tuinsets en tv's, maar ook kleinigheidjes van een gulden. Het waren altijd leuke cadeaus. De laatste jaren kwam daar de klad in; vroeger waren mensen blij met een koffiezetapparaat en een broodrooster, maar ineens moesten dat trendy senseo apparaten en magnetrons zijn. Toch heeft mijn vrouw altijd met veel plezier zulke avondjes verzorgd. Toen het bedrijf verhuisde naar de Overtuweg, was daar ruimte voor een kantoor en (welkomst)cadeaushop, maar er zat geen woning bij. Dus betrokken wij een huis aan de Kievitstraat. Zo zonder alle zakelijke telefoontjes vond mijn vrouw het maar akelig stil daar. Dat is niet verwonderlijk, want in feite was zij - sinds onze verkeringsstijd - ook met ATC opgegroeid. Het heeft tot an-

derhalf jaar na die verhuizing geduurd voordat ze haar draai weer gevonden had. Hoewel ik zelf van jongs af aan met vreselijk veel zin in het bedrijf heb gewerkt en ik nooit iets anders heb willen doen dan dat, verwacht ik sneller aan mijn nieuwe leven gewend te zijn. Ik kan er erg van genieten dat we kunnen doen en laten wat we willen, zonder dat er dwang achter zit. Dat ik veel meer vrije tijd heb gekregen, erga ik niet als een zwart gat. Straks ga ik weer lekker fietsen en tennissen. En we kunnen wat vaker naar onze (klein)kinderen en op vakantie naar Spanje. Van huis uit kom ik daar al dertig jaar. Ik verwacht niet dat we er ooit gaan wonen - emigreren kun je beter doen als je tien jaar jonger bent - maar mijn vrouw is wel druk bezig met een cursus Spaans.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Bert Wolswijk verwachten?

„Ik wil graag gezond blijven en genieten van alles. En dan in het bijzonder van de (klein)kinderen.”

Naam: Bert Wolswijk
Geboortedatum: 18 juni 1945
Geboorteplaats: Boskoop
Beroep: voormalig directeur ATC B.V.
Relatie: getrouwd met Ria Wijsman (60)
Kinderen: zoon, dochter, kleinzoon en kleindochter
Hobby's: tennissen, fietsen, vakantie houden